

վերջ, Վերնատունը ցրուած աշակերտներուն ապաստանարանը եղաւ: Հոն՝ յարութեան երեկոյին, մեր Փրկիչը անոնց կ'երեւայ «գրօքն փակելովք»: Ութը օր վերջ վերստին կը յայտնուի եւ կը համոզէ թովմասը իր անհաւատութեանը համար: Վերնատան մէջ էր որ առաքեալները և աշակերտները կը հաւաքուին 120 անձերով, Տէրովը Համբարձումէն վերջ և կ'ընտրեն նոր առաքեալ մը Ս. Մատթիա: Հոն կը կատարուի Պետեկոսաէի մեծ հրաշքը: Պետրոս Ս. Հոգիով լեցուած դուրս կ'ելլէ Վերնատունէն և իր խօսքին զօրութիւնը այնպէս էր որ 3000 հրեաներ հաւատաքի կը բերէ ի փառս մեր Յարուցեալ Փրկչին: Վերնատունը քրիստոնեաներու հաւաքման առաջին տեղը կ'ըլլայ իբր գլուխ և մայր բոլոր եկեղեցիներուն:

Ո՛չ Աւետարանը եւ ո՛չ ալ տարբեր աղբիւրներ չեն հաղորդած Վերնատան տիրոջ անունը, բայց հաւանական է որ ան Յիսուսի աշակերտներէն մէկն էր(*):

Աղեքսանդր վանական Սաղամինէցի, Յուստինիանոսի օրով կը գրէ. «Հիներէն աւանդութիւն ունինք թէ Յիսուսի «Եւ իբրև մտանիցէք ի քաղաքն՝ պատահեսցէ ձեզ այր մի՝ որ սափօր ջրոյ յուս ունիցի, երթայք գհետ նորա» (Մարկ. ԺԴ. 13) խօսքով ակնարկուած մարդը Մարկոսն է, Մարիամի որդին: Դիտմամբ է որ կ'ըսեն եկեղեցւոյ Ս. Հարք մեկնաբանելով այս կը-

(*) Հայոց Զաւարիա կաթողիկոսին «Քրիստոսի քաղման» հանին համաձայն, Վերնատան տունը էր Յովսէփ Արիմաթացիին. իր խօսքերն են. «Ով երջանիկ Յովսէփ երէկ ի Վերնատունն զքնքրիսն զարդարեալ յօրինեցեր բոլորից քաղաւորին եւ այսօր զմարմինն ծնեալ խնդրես զհերունական» (Ձեռ. Թ. 918): Նոյն մտով կ'արտայայտուի Յովնաննէս վրդ. Ծորձորեցի (Պոլոզ) իր Մատթի Մեկնութեան մէջ (ԻԶ. էջ 553):